

Spauda ir informacija

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas
PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 140/19

Liuksemburgas, 2019 m. lapkričio 12 d.

Sprendimas byloje C-363/18
Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd / Ministre
de l'Économie et des Finances

Ant iš Izraelio valstybės okupuotų teritorijų kilusių maisto produktų turi būti nurodyta kilmės teritorija, o tais atvejais, kai šie maisto produktai kilę iš šioje teritorijoje esančios Izraelio gyvenvietės, būtina pateikti ir informaciją apie tokią kilmę

2019 m. lapkričio 12 d. Sprendime *Organisation juive européenne ir Vignoble Psagot* (C-363/18) dėl Reglamento (ES) Nr. 1169/2011¹ išaiškinimo Teisingumo Teismo didžioji kolegija konstatavo, kad ant iš Izraelio valstybės okupuotų teritorijų kilusių maisto produktų turi būti nurodyta kilmės teritorija, o tais atvejais, kai šie maisto produktai kilę iš vienos ar kelių vietovių, sudarančių toje teritorijoje esančią Izraelio gyvenvietę, būtina pateikti ir informaciją apie tokią kilmę.

Pagrindinėje byloje nagrinėjamas prašymas pateiktas nagrinėjant *Organisation juive européenne* ir *Vignoble Psagot Ltd* ginčas su Prancūzijos *ministre de l'Économie et des Finances* (ekonomikos ir finansų ministras) dėl pranešimo dėl prekių, kilusių iš teritorijų, kurias nuo 1967 m. birželio mėn. yra okupavusi Izraelio valstybė, kilmės nurodymo, kuriame reikalaujama ant šių maisto produktų pateikti minėtas nuorodas, teisėtumo. Šis pranešimas paskelbtas po to, kai Europos Komisija paskelbė aiškinamąjį komunikatą dėl iš šių teritorijų kilusių prekių kilmės nurodymo².

Pirma, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad, remiantis Reglamento Nr. 1169/2011 9 ir 26 straipsniais, maisto produkto kilmės šalis ar kilmės vieta turi būti nurodyta tais atvejais, kai tokios informacijos nepateikimas gali klaidinti vartotojus, nes leidžia jiems manyti, kad šio maisto produkto kilmės šalis ar kilmės vieta yra kita nei tikroji jo kilmės šalis ar kilmės vieta. Jis taip pat nurodė, kad tuomet, kai ant maisto produkto nurodoma kilmės šalis ar kilmės vieta, ši nuoroda neturi būti klaidinama.

Antra, Teisingumo Teismas patikslino sąvokos „kilmės šalis“³ ir žodžių „šalis“ ir „teritorija“, kaip jie suprantami pagal Reglamentą Nr. 1169/2011, aiškinimą. Šiuo klausimu jis pažymėjo, kad ši sąvoka apibrėžta minėto reglamento 2 straipsnio 3 dalyje darant nuorodą į Sąjungos muitinės kodeksą⁴, pagal kurį tam tikros „šalies“ ar „teritorijos“ kilmės prekėmis laikomos prekės, kurios visos buvo pagamintos šioje šalyje ar teritorijoje arba kurių paskutinis esminis perdirbimas ar apdorojimas atliktas toje šalyje ar teritorijoje⁵.

Dėl žodžio „šalis“, kuris ESS ir SESV daug kartų vartojamas kaip žodžio „valstybė“ sinonimas, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad, siekiant užtikrinti nuoseklų Sąjungos teisės aiškinimą, šiam žodžiui Sąjungos muitinės kodekse, taigi ir Reglamente Nr. 1169/2011 teiktina tokia pat reikšmė.

¹ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011, p. 18).

² Aiškinamasis komunikatas dėl prekių iš Izraelio nuo 1967 m. birželio mėn. okupuotų teritorijų kilmės nurodymo (OL C 375, 2015, p. 4).

³ Reglamento Nr. 1169/2011 9 straipsnio 1 dalies i punktą ir 26 straipsnio 2 dalies a punktą.

⁴ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1).

⁵ Reglamento Nr. 952/2013 60 straipsnis.

„Valstybė“ reiškia suverenų subjektą, sienų ribojamoje savo geografinėje erdvėje įgyvendinantį visus pagal tarptautinę teisę pripažįstamus įgaliojimus. Dėl žodžio „teritorija“ Teisingumo Teismas nurodė, kad iš pačios Sąjungos muitinės kodekso formuluotės matyti, kad jis žymi kitus subjektus nei „šalys“, taigi ir kitus nei „valstybės“. Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas patikslino, kad ant maisto produktų esanti nuoroda, kad jų „kilmės šalis“ yra Izraelio valstybė, nors iš tikrųjų šie maisto produktai kilę iš vienos iš teritorijų, priklausančių ribotai Izraelio valstybės, kaip okupacinės valdžios, jurisdikcijai, tačiau turinčių savo tarptautinį statusą, atskirą nuo šios valstybės statuso, gali klaidinti vartotojus. Todėl Teisingumo Teismas nusprendė, kad, siekiant išvengti situacijų, kai vartotojai gali būti klaidinami dėl to, kad Izraelio valstybė šiose teritorijose laikoma okupacine valdžia, o ne suvereniu subjektu, būtina nurodyti aptariamų maisto produktų kilmės teritoriją, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 1169/2011.

Galiausiai, trečia, dėl sąvokos „kilmės vieta“⁶ Teisingumo Teismas konstatavo, kad ji turi būti suprantama kaip reiškianti maisto produkto kilmės šalyje ar teritorijoje esančią konkrečią geografinę erdvę, išskyrus gamintojo adresą. Taigi nuoroda, kad maisto produktas kilęs iš „Izraelio gyvenvietės“, esančios vienoje iš „Izraelio okupuotų teritorijų“, gali būti laikoma „kilmės vietos“ nuoroda, su sąlyga, kad žodis „gyvenvietė“ reiškia konkrečią geografinę vietą.

Taip pat pažymėtina, kad dėl klausimo, ar nuoroda „Izraelio gyvenvietė“ yra privaloma, Teisingumo Teismas pirmiausia pabrėžė, jog kai kuriose Izraelio valstybės okupuotose teritorijose įkurtos naujakurių gyvenvietės pasižymi tuo, kad jose įgyvendinama gyventojų perkėlimo politika, kurią ši valstybė vykdo už savo teritorijos ribų, taip pažeisdama tarptautinės humanitarinės teisės normas⁷. Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokios informacijos nepateikimas, t. y. vien kilmės teritorijos nurodymas gali klaidinti vartotojus. Iš tiesų, nesant jokios aiškios informacijos šiuo klausimu, vartotojai negali žinoti, kad maisto produktas kilęs iš vietovės ar vietovių grupės, sudarančios naujakurių gyvenvietę, kuri vienoje iš minėtų teritorijų įkurta pažeidžiant tarptautinės humanitarinės teisės normas. Teisingumo Teismas pažymėjo, kad pagal Reglamento Nr. 1169/2011 nuostatas⁸ informacijos teikimas vartotojams turi jiems leisti rinktis turint pakankamai informacijos, atsižvelgiant ne tik į sveikatos, ekonominius, aplinkos, socialinius, bet ir etinius aspektus, taip pat susijusius su tarptautinės teisės laikymusi. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pabrėžė, kad šie aspektai gali daryti įtaką vartotojų sprendimui dėl pirkimo.

PASTABA: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Attēli saistībā ar sprieduma pasludināšanu ir pieejami ["Europe by Satellite"](#) (+32) 2 2964106

---

⁶ Reglamento Nr. 1169/2011 9 straipsnio 1 dalies i punktas ir 26 straipsnio 2 dalies a punktas.

⁷ 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijos dėl civilių apsaugos karo metu 49 straipsnio šešta pastraipa.

⁸ Reglamento Nr. 1169/2011 3 ir 4 konstatuojamosios dalys ir 3 straipsnio 1 dalis.